

jumătate din supușii împăratului Francisc Iosif au arătat înaintea Europei prin demonstrațiunile lor, că desaprobată alăturarea Austro-Ungariei la alianța triplă și au ridicat pretensiunea, ca Austria să încheie amicitia cu Rusia. Diplomația austriacă ar face bine să se lase de speranțe amăgitoare, ce i-o oferă alianța cu Germania. În Praga e desfășurată o luptă în contra politicii germanofile și antislavice a guvernului din Viena.

— Escadra franceză, sub comanda admiralului Gervais, întorcându-se din Rusia, au făcut o vizită reginei Angliei în portul Portsmouth, unde a sosit alaltăieri. Aici au fost salutați de escadra engleză cu bucurii de tun, oficerilor francezi li s'a permis a visita nu numai corăbiile în construcție ci și arsenalul, unde li se vor arăta de către specialiștii tunurile de marină și munițiunea acestora. Diarele acestora dicu, că visita aceasta la Portsmouth e de caracter pacifist. Diarul „Tems“ dice, că visita aceasta e o întregire a visitei dela Kronstadt, care proclamă, că înțelegerea franco-rusă nu țermurește tendința de pace ale acestor două țări și nisuesce la crearea unui dualism între puterile Europei împărțite în două câmpuri.

— Din Petersburg se scrie, cu data de 19 August: Din incidentul terminării manevrelor rusești, s'a arangiat un dejun în palatul Krasnoie-Selo. Afară de împăratul și împărătesa au luat parte la acest dejun regina Greciei, marii duoi ci marele ducese. Țarul purta pe peptu decorațiuni austriace, din incidentul zilei născerei a împăratului Austriei, totu asemenea și cei de față aveau decorațiuni austriace. Împăratul Alexandru bēu în sănătatea împăratului Francisc Iosif, în timp ce muzica întonă imnul austriac.

Adunarea generală a Asociațiunii transilvane.

În mânia tuturor elevitelor, de cari sunt pline foile ungurești, adunarea generală a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ a reușit de astă-dată peste așteptare. Multime mare de opinarii și cărturari români din cele mai depărtate unghiri ale țerei alergară la frumosul opid al Hațegului, a căruia împrejurare ne reamintesc timpurile de glorie ale istoriei noastre de pe pământul Daciei ca să dea mână cu mână și se lege, că voru fi în viitor păzitorii și propovăduitorii credincioși ai limbei și obiceiurilor moștenite dela străbunii noștri Români.

Țilele de 4 (16) și 5 (17) August ale acestui an au fost pentru frații noștri dela Hațeg nisece țile de adevărată mândrie și de cea mai deservită mulțumire sufletescă, căci au avut să întâmpine în mijlocul lor o prea frumoasă pleiadă dintre cei mai luminați bărbați ai neamului nostru, pe cari i-au sciut primii și mulțumi atât de mult în toate privințele, încât pentru mult timp li-a lăsat o impresie dintre cele mai încântătoare și cu dragoste își va aduce aminte fiă-oare de țilele pline de însuflețire națională, ce le-au petrecut în mijlocul fraților noștri Hațegani.

Vom aminti aici numai pe scurt modul cum au decurs aceste țile.

În presera de 4 (16) August sosi din Sibiu comitetul Asociațiunii, în frunte cu venerabilul președinte, d-lă Georgiu Barițiu. La gară i-se făcu comitetului o frumoasă primire, fiind bineventat prin d-lă primar al orașului A. Bersanu. La intrare în oraș, membrii comitetului fură întâmpinați de o altă deputațiune, în numele căreia îi bineventă d-lă vicar I. Ianza. Săra a urmat o veselă convenire de cunoștință.

Duminecă dimineața se oficiă serviciul divin în ambele biserici românești. În biserica gr. or. servi d-lă protopop Z. Boiu din Sibiu, care ținu cu astă ocaziune o vorbire plină de însuflețire pentru sfânta cauză a Asociațiunii.

La 11 ore urmă deschiderea primei ședințe în biserica română gr. or. Venerabilul președinte, d-lă G. Barițiu, într'un discurs lung și plin de însuflețire arată istoricul, scopul și activitatea bine-cuvântată a Asociațiunii transilvane. Arată importanța cea mare a adunărilor Asociațiunii, în cari „betrâni și tineri, cărturari și popor, bogăți și săraci, se apropia unii de alții din diverse regiuni ale țării, își comunică ideile, familii cu familii făcu cunoștință în mai multe cazuri pentru totă viața, agricultorii au ocaziuni de a face experiențe economice și mulți alți învață dintr'o convenire, precum a fost și aceasta, mai mult decât dintr'o carte voluminoasă.“ Nesfârșite urări de „să trăească“ urmară după acest discurs.

D-lă vicar Ianza, în numele locuitorilor români din Hațeg, salută pe oșpeți, asigurându-i, că amintirea acestei țile va rămâne mult timp neștersă în memoria Românilor din Hațeg.

După acestea se încep ședința, la finea căreia d-lă protopop Z. Boiu făcu o prea frumoasă dare de seamă despre istoricul Academiei Române.

Ședința primă s'a închis la 11½ ore, luându parte la ea dela început

pană la sfârșit un public foarte numeros de cărturari, țărani și profesioniști români din toate părțile.

La 2 ore urmă banchetul, în decursul căruia s'au ridicat mai multe toaste frumoase și însuflețitoare pentru țărani români, ce erau de față. După banchet oșpeții se duseră să viziteze expozițiunea de lucruri de mână, arangiată în salele școlii grănițerești.

Aci ochii privitorilor rămaseră fărmeceți de minunatele țesături și cusături ale bravelor noastre țerance, dintre cari mai multe fură premiate în fața prezidenței comitetului de expoziție, d-na Susana Popoviciu, a membrilor acestui comitet, a președintelui Asociațiunii, d-lă G. Barițiu, precum și a unui numeros și ales public, inteligent și popor de ambe sexe. Premiile s'au dat în bani, în sume de câte 5, 3 și 2 fl. Ele serviră spre mare încurajare țerancelor noastre.

Săra s'a dat concertul, care așiderea a fost foarte cercetat și a succedut minunat.

Cu acesta s'a terminat festivitățile din ziua primă.

— Lună, 5 (17) l. c. la 10 ore se încep a a doua șadință, fiind de față un public totu așa de numeros, ca și la cea dintăiu.

Cu ocaziunea aceasta, d-lă Paul Olteanu, învățător la școala grănițerească din Hațeg, ceti în liniamente generale o frumoasă monografie a Hațegului, arătându, că originea Hațegului se trage dela opidul dacic Sargetia. Trece la religione, spuse, că religionea a fost foarte de timpuriu introdusă în Hațeg, unde s'au succedat unele după altele religiunile reformate, catolice, române — greco-orientală și greco-catolică, — cari au biserici zidite pe la anii 1828 și 1848. În privința școlară amintesc de un raport militar dela 1777 al regimentului I grănițerești, în care se laudă școala calvină din Hațeg. Mai târziu se face școala militară germană, la 1872 se face școala grănițerească, ér la 1880 se zidesc edificiul actual. În privința economică, constată totu raportul militar amintit, că la 1777 erau 20 cocari și 29 ciobotari, cari aveau țechiuri privilegiate. În administrațiune s'a folosit multă vreme dreptul roman având Hețegul, ca opid fiscal și castru, un castelan prefect, care avea putere judecătorească peste întregu ținutul avându ca ajutor 12 betrâni numiți *czesi*. Dela 1664 Hațegul căpeta magistratură cu *ius gladii*, avându drept până la 1868 de a trimite doi deputați la dietă, ér dela 1868 — 1875 numai un deputat. De atunci intră magistratura actuală.

D-lă P. Oiteanu fū ascultat cu plăcere și fū viu aplaudat.

Din hotăriri aduse amintim cu deosebire concludul, ca în viitor să se caute a se ține expozițiuni locale, industriale și agricole peste totu, unde se ține adunarea generală și să se facă posibilă cercetarea expozițiunilor și adunărilor pentru masa poporului. Adunarea viitoare s'a hotărît a se ține la Blășiu.

După ce se termină agendele ședinței a doua, s'au mai ținut două vorbiri frumoase la adresa oșpeților, după cari se închis și acesta ultimă ședință intră cele mai sgomotoase aplause.

Săra a urmat balul, la care a participat foarte multă lume. Petrecerea a fost foarte animată.

Precum auțim, venitul balului și a concertului a trecut peste 300 fl.

Mai amintim, că între numeroșii oșpeți dela acesta adunare se află mult și din România. Între aceștia erau și d-nii Stroe și Constantin Brătianu, studenți universitari în Paris, fiu distinsului cetățen de dincolo, ai d-lui Dimitrie Brătianu. Din Tergu-Jiului venise de-adreptul peste munți un grup întreg de cetățeni români, în frunte cu d-lă St. Bobancu, directorul gimnasiului din T.-Jiului. Au mai fost apoi și alți cetățeni distinși dela București și de prin alte orașe ale României.

SCRILE ȚILEI.

— 10 (22) August.

Regimentul de infanterie Nr. 2 din Brașov, va pleca mâne la manevrele dela Bistrița. Regimentul nu se va mai întorci în Brașov, ci după terminarea manevrelor va pleca în noua sa garnisonă la Viena. Numai batalionul al 2 lea se va întorci în Brașov, unde va sta și mai departe în garnisonă.

Regina României bolnavă. Diarele din România scriu, că regina României Elisabeta, care se află în Veneția e greu bolnavă. Mama ei principesa de Wied a sosit la Veneția. Se dice, că și regele Carol va pleca în curându la Veneția.

Nouă ordine de studii dela universitatea din Pesta a apărut în țilele acestea. Ea conține unele inovațiuni, dintre cari cea mai importantă este aceea, că înmatriculațiunea ascultărilor se va face numai pe baza prezentării în personă. Identitatea persoanei are a se dovedi prin fotografia adausă la index (leczkekönyv). Prima pagină a indexului conține cuvintele „Nos rector“, care adeveresc înmatriculațiunea sêvșită. Celi ce voesc să se înmatriculeze are să plătească următoarele sume: 2 fl. 10 cr. taxa de înmatriculare 1 fl., timbru pentru Nos rector, 3 fl., taxa pentru bibliotecă, 30 fl. didactiu, 50 cr. ajutor pentru spitalul studenților, va să dică suma 36 fl. 60 cr.

Un accident trist. D-lă protopop și asesor consistorial, Z a h a r i a B o i u,

mântului și-i mulțumi cum am sciut mai bine. Mai mult, în bucuria mea nemărginită i-am făgăduit, că-i pun la dispoziție o cămilă și i-o dăruiesc cu toate prețioșele, ce se vor putea încărca pe ea.

Eu uitasem, că dervișul îmi promisese averi atât de mari, și că era lucru de ris, ca eu să-l îmbiu cu un dar așa de neînsemnat. Lăcomia se trezise ca un uriaș în inima mea și cum îmi scăpase vorba din gură, îmi și părea rău de ceea ce am promis, pentru-că mi se părea, ca și când cele șapte-șeci și nouă de cămile, ce-mi mai rămăneau, nu pot să prețuiesc atata, câtă cea una singură, care am promis-o dervișului. Bunul derviș observă acesta foarte bine, și-a vrut să mă pedepsescă nițel, căci îmi duse astfel:

— „Greșesc, prietino, decă cred, că eu mă voi mulțami cu o cămilă încarcată cu comori. Prea multe sunt pentru tine, decă îți las și patru-șeci, ceelelalte patru-șeci trebuie să mi-le dai mie.

— „Am început să mă rog de el. Mă spăriasem tare de vorbele lui, i-am dat să înțelegă, că el n'are lipsă de averi, și că decă doresce să aibă pa-

latul bogat, lui îi stă totdeuna deschis, să mă facă der deplin fericit, ca să-i pot fi recunoscător în veci. Dervișul însă voia să mă pedepsescă și rămase la propusul său. În sfârșit m'am supus voinței lui, pentru-că ce și puteam face, chiar decă nu mi-ar fi dat nimic? Adunai cămilele și amendoi ne suirăm pe două din cele mai frumoase dintre ele, ca să plecăm cât mai iute, pentru că inima mea tremura de poftă și curiositate după comorile făgăduite.

„În câteva césuri ajunserăm la o vale îngustă, din care se ridica un părete lat și înalt aproape până în nori, încât amezia uitându-te la el. Aici steterăm în loc, dervișul se scobori de pe cămilă și-mi duse să fac și eu ca el. După acestea soose de sub haină un beșor, pe care-l purta ascuns, și se duse la părele prețipit de stâncă. Ajunsu aproape, ridică beșorul și strigă de trei ori:

— „Dhuri ale beșorului, ești și deschide-ți-mi porțile.

— „Atunci auții în aer un sgomot și zuzăit ca și cum vuesc o pacii în vreme de vifor și de-odată cu o pocnitură înfricoșată, stâncă se des-

pică în mijloc și înaintea noastră vedurăm o poartă largă și înaltă.

— „Vino fără frică în lăuntru“ duse dervișul și intră pe poarta deschisă. Eu urmau după el și ochii mei vedură lucruri așa de minunate, cum nu mai vedură nici-odată. Înaintea noastră stătea un palat mare cu turnuri înalte și puternice, totul era tăiat în stâncă, dintr'o singură bucată. Nu era însă lucru de mână omenescă, era lucrat de ducherile din sinul pământului, așa-mi duse dervișul.

Intrarăm într'o sală mare, aici mai că orbisem de vederea comorilor adunate. Răpitu de lăcomia, mă aruncau asupra grămeșilor de aur și adunai, câtă putui lua cu mâinile. Tote buzunarele mi-le umplui cu aur. Dervișul mă lăsă la început să fac eu, ce am vrut, pe urmă însă duse:

— „Lăcomia ta te orbese, pentru-că ți-ai ales partea cea mei rea. Eă aici grămeși de petri nestimate, ele sunt pe de o miă de ori mai prețioase ca aurul, pe care ai pus mâna. De acestea te apucă și-ți încarcă cămilele cu ele.“

— „Mă convinsei, că dervișul are

dreptate și aduse înlăuntru nisece desagi mari, îi umplui cu vârf cu diamante, safiri și alte petri scumpe. Aurul îl aruncau éră cu dispreț ca și când ar fi fost nisece petricele. Mungeam de-mi curgeau sudorile de pe frunte; cele opt-șeci de cămile acuși erau așa de tare încarcate, că gemeau sub povara lor; eu nu mai aveam unde să pun nici câtă e negru sub unghie. Der mai rămăsesse atâtea comori, încât mai nu puteam observa, că din ele s'ar fi încarcat opt-șeci de cămile. Când spusei dervișului că cămilele sunt gata de plecare, vedu că se duce la o urnă vântă ca azurul cerului, băgă mâna în ea și scose o cutiuță mică de lemn și o ascuse în haina sa. Alta nu luă cu sine nimic și fără nici o grijă, trecu pe lângă comori înainte. Abia eșirăm, și poarta se închise cu sgomot înfricoșat, încât nici urmă nu se mai put vedea de vr'un palat. După acestea duse dervișul:

— „Abdallah! alege-ți patru-șeci de cămile și pleacă spre răsărit, eu voi pleca spre apus.“

„Acesta o duse cu atata bărbăție și seriozitate, încât nu cutezai să-i dică nimica; aleseu cămilele și plecai spre

care la adunarea din Hațegü a Asociațiunii avu un rol activ, fu ajunsu de o mare nenorocire. Intorcându-se cu trăsura dintr'o excursiune, se spăriarä cail și d-sa, sărindü din trăsura, își sparse capul greu în modü förte periculosü, așa că în urma acesta trebui să rămână în Hațegü. Scirile mai noue sosite din Hațegü însă spunü, că acum îi este mai bine. Dorimü grabnicä însănătoșare distinsului protopopü.

„Sărbătorea lui Kossuth“. Intr'o comună din apropierea Brașovului (Rășnovulü), țeranii români fiindü înscințați în presera dñiei de Sf. Stefan, (regele Ungariei) adevä Mercuri s'era, că în această dñi nu va fiertatü a mergela câmpü, ci trebuie să stea acasă, ca și în dñile de sărbătore, și-au bätutü capulü, că ore ce sărbătore să fiä acesta „Dñia Imp'ratului“, dñeau ei, „nu pöte fi, fiindcă acesta a fostü cu o dñi mai înainte, în 18 Augustü“; trebuie d'är că este dñia lui Kossuth, căci așa le-au spusü slujbașii comunei, că e sărbătore mare un-gurască.

Trăsnëtü în teatru. În Oradea mare a fostü în 18 l. c. o furtună vehementă, Fulgerulü a isbitü în arena teatrului de aici, din care cauză se născü o mare spaimă printre publicü, care sări înspăimântatü de pe scenă și se grăbi să iasă afarä, credëndü, că teatrul e în flăcări. Mai mulți ömeni leșinärä de spaimă, d'är nu se întâmplä nicü o nenorocire. Reprezentățiunea a fostü întreruptä.

Ministrulü de războiu alü Turciei, generalulü *Ali Saib* pașă a răposatü la Constantinopole în 21 Augustü.

Öspeți înalți în Franția. Dñarulü „Times“ scrie: În Sămbăta trecutä au durmitü pe teritorulü republicii franceze: unü împ'ratü (Don Pedro de Brasilia) trei regi (regele Greciei și doi regi ai S'erbiei) o reginä (Isabella de Spania) doi moștenitori de tronü (Principele de Wales și Taib Bey de Tunis) unü frate alü Țarului Rusiei (marele duce Alexis) și soția unui moștenitorü alü tronului (contesa de Flandra). Cinci dintre acești înalți öspeți au fostü în Paris.

Lupta dela Slancamen. În 7 (19) Augustü 1891 s'au implinitü 200 de ani, dela lupta de pe câmpulü Mihalievacü de lângä Slancamen, unde S'erbii și Nemții au raportatü o victoriä strălucitä în contra Turcilorü, cari au lăsatü pe câmpulü de luptä 18 pașe, peste 100 de oficeri și 20,000 soldați morți. Din incidentulü acesta „Branik“ consacrä unü articolü de fondü eroilorü căduți pe câmpulü de luptä, în care sub titlulü „Ne închinämü eroilorü S'erbii!“ glorificä victoria strămoșilorü lorü. Lupta acesta e de importanță istoricä intru-cätü din acelu anü Turcii n'au mai avutü nicü odatä poftä de a mai călca pe pământulü Slavoniei.

Studentii români și studenții italieni.

Președintele societății studenților universitarii din Neapole a

adresatü studenților români dela București următorea scrisöre:

Neapoli, 8 Augustü 1891.

Iubiți amici.

Interesulü, pe care l'a deșteptatü în noi actuala fasă a vechei lupte, pe care fortele vostru neamü o duce în contra influențelorü străine în generalü și în contra celei maghiare în specialü, care, astăzi din nefericire, pare că ar voi să revinä la unü vechiu sistemü de politicä și de egemoniä față cu voi, frați iredenți, este la noi unü efectü naturalü alü conștiinței istorice a legăturilorü ale aceleiași origine, a afinității de limbä și de culturä, care ne unescü pe noi cu voi, de-pärtatä odraslä latinä, care astăzi își trăsese a doua sa adolescență vigurosä.

Acastă conștiință ne-a făcutü să credemü de datoriatä noastră, tinerii italieni, de a conlucra la cauza voastră nobilä, care atrage cu dreptü cuvëntü atențiunea și mișcă inimele tineretului românescü, — într'unü modü mai eficace decâtü ar fi o simplä manifestățiune de simpatia.

De acea hotărîsemü să ținemü în luna trecutä o conferință asupra cestiunei voștre, care, decâtü na alta, ar fi esprimatü simpatia întregului tineretü italianü pentru sacra voastră cauză. Amänatä din motive de oportunitate, amü decistü ca acea conferință să se ținä la re-deschiderea universitățilorü, adevä în Novembre s'eu Decemvre viitorü și amü însärcinatü să o ținä pe d. *Edoardo Caelenda*, membru alü Asociațiunii universitare.

Amicala publicațiune, pe care ați făcutü o în două numere din „Romänulü“ cu privire la Asociațiunile universitare și la a noastră în specialü, cu privire la studențimea și la patriotismulü italianü și napolitanü în particularü, ne obligä și mai multü să stărüimü în decisiunile noastre. Vă mulțumimü din totä inima noastră etc.

Președinte

Nicolae Ludovicü Giura.

Recolta cerealelorü.

În anulü acesta Ardélulü a fostü o țără norocösä în privința recoltei. Peste totü se dñice, că la noi recolta este în anulü acesta atâtü de bogatä, încätü într'o sutä de ani abia se mai întâmplä să avemü 2—3 recolte atâtü de bogate.

Mai în tóte celelalte țări recolta a fostü slabä. Pe câmpia Ungariei, ca și în România, bucatele au fostü puține; în Rusia nu s'au făcutü bucate mai de locü, în Statele-Unite recolta e mai slabä

ca în anulü trecutü; de-asemenea în Germania, Franția și Anglia recolta a fostü nemulțămitorä.

De-aci urmözä de sine, că bucatele se vorü scumpi în modü förte considerabilü și economii nostri își vorü putä vinde bucatele cu unü prețü câtü se pöte de bunü. Trebuie însă să fiä cu mare lui are aminte, căci după cum ni-se împärtășese — diferiți speculanți au și începutü prin diferite părți să înșele pe țeranü, *cumpărându-le bucatele cu unü prețü de nimicü*, în timpü ce la orașe și mai alesü prin capitalele din străinătate se vëndü cu unü prețü multü mai mare.

Pentru a veni și în privința acesta în ajutorü țeranilorü nostri, vomü publica de astăzi înainte prețulü bucatelorü nu numai după piața din Budapesta, ci și după cea din Brașovü. Țeranii nostri se fiä cu mare băgare de semä la tóte împärtășirile ce le vomü aduce în privința acesta.

De-ocamdatä amintimü, că pe piața din Budapesta gräulü e förte căutatü. În săptămäna din urmä prețulü lui sa urcatü cu 10 cr. Sântü semne, că din dñi în dñi prețurile se vorü urca.

Din istoriculü școlilorü românesci din Brașovü.

Între școlile românesci din Transilvania și Ungaria ocupä unü locü förte de frunte școlä elementarä capitalä din Brașovü, care de curänd a implinitü 50 de ani dela existența sa și care este, prin urmare, una dintre cele mai vechi școle românesci gr. or. dincöce de Carpați.

Din incidentulü împlinirii unei jumătăți de vecü dela existența acestei școlä, actualulü ei directorü, dlü G. C. Bellissimus, rostü cu ocasiunea împärtirii premiilorü unü interesantü discursü, pe care-lü reproducemü aci în extrasü:

Acastă școlä și-a luatü începutulü în anulü Domnului 1840, școlä elementarä capitalä a bisericei române gr. or. dela St. Nicolae din Scheinulü Brașovului, cu trei clase de copiii și una de copile, avändu-și fiä-care clasä învățatorulü s'eu calificatü.

Îndată-ce și-a deschisü școlä porțile sale, i-s'a umplutü odăile de copii și de copile din apropiere și din depärtare.

Românii gr. or. adevä, nu numai din Brașovü, nu numai din țära Bârsei, ci din totä Transilvania își așteptau la această școlä ochii răpiți de dorü, și priviau la ea cu inima învăpăiatä de dra-

goste, ca la o stea binevestitorä, ca la sórele de primăverä, dela care își așteptau mântuirea. Ei își țineau de onöre a-și putä aduce copii, ca să se adepä din isvorulü culturai sciințifice și alü educațiunei morale, religiöse și naționale române, pe cari ilü destupase această școlä.

Școlä române gr. or. de-almintrelea se mai aflau și în Sibiiu și în alte orașe ale patriei noastre ba și prin unele sate, d'är étä cum:

La episcopia română gr. or. din Sibiiu se afla unü așa numitü „Cursü preoțescü de șese luni“ și unü „Cursü dăscălescü de șese săptămäni.“

Cugete acum la o astfelü de stare a lucrului însă seriosü și cu p'etrunderä, ori-carele dintre noi și — ușorü își va putä face o iconä fidelä atâtü despre cunoscințele învățatorilorü eșitü din acelu „Cursü“ câtü și despre școlile conduse de ei în diferite orașe și sate ale patriei.

„Eu însu-mi mărturisescü“ — dñise odatä fericitulü Metropolitü *Andrieu Baronü de Șaguna* — că ne pare tuturorü förte greu, că nu putemü aräta nicü unü monumentü vechiu, mărețü în eparchia noastră, însă nu pentru aceea, că dörä străbunii nostri nu ar fi fostü ömeni harnici, ci pricina s'ărăciei noastre de astăzi este aceea, că mâna cea vrășmașä și pismașä ne-au răpitü tóte câte ne-au fostü mai sfinți și mai prețuite. Au batjocuritü și au pedepsitü pe metropolitii nostri pentru credința și evlavialorü căträ legea lui Christosü; ne-au răpitü metropolia, ne-au nimicitü episcopii, mănăstirile, și ne-au răpitü bisericile; au gonitü și prigonitü pe preoții și totü poporulü; pe preoții și pe poporenii nostri, i-au silitü a da decüelä la preoți de alte religii; i-au adusü la o stare sufletescä, a căreia păcatü nu va putä lesne espia“ etc.

Grozave nenorociri, însă Romänulü totuși nu a peritü.

D'är prin ce mijlöce și-a pututü neperitorulü Romänü între atâtea atacuri infernale elupta esistența sa? — Prin simplitatea în traiulü vieții, la care se deprinsese; prin munca cea grea, la care mai avea dreptü, însă carea ilü făcea totü mai vênjosü; prin țaria sa de spiritü, carea îi ajuta a se reculege, prin *strinsa ținere la religiunea sa străbunä, la dulcea limba și la dragile obiceiuri ale scumpei sale națiuni.*

Aceste însușiri fericite, aceste virtuți mărețe, nu numai că l'au pututü sprijini intru a se smulge din brațele peirii, ci încă i-au ajutatü a se ridica, a se lumina și — după cum dñice Psalmistulü — „a-și renoi, ca ale vulturului, tinerețele sale.

răsăritü, după ce mai întëiu imi luai rămasü bunü dela dervișü.

Nu mersesem o sutä de pași și mă și întorseiu și privii în urma dervișului, care mergea cu cămilele mele. Băgaiu de semä, că se trudesce multü mănändu-le înainte, ori pöte acesta mi-o închipuiam numai eu, ca să am cauzä ca să alergü încodatä după elü și — decâtü ar fi cu puțință, cu gura, — să scotü dela elü câteva animale. Cum am gânditü, așa am făcutü. Strigaiu după dervișü: „stai, iubite pretine; am să-ți împärtășescü unü lucru însemnatü, stai pe locü și așteptä-mä!“ și fugii câtü am pututü spre elü. Dervișulü me așteptä și ia-mü dñi:

— „Domnule și prietine iubite! vedü că-ți este förte greu să mănii și să conducü cele patruzeci de cămile. Nu ești datatü cu lucrulü acesta și în sfërșitü, tóte îți vorü fugi, decâtü nu te scapi de o parte din povară; dä-mi mie de ce cămile, treizeci le poți mână mai ușorü.“

„Dervișulü zimbi și dñise:

— „Ai dreptate, Abdallah! alege-ți de ce cămile.“

Eram érä nebunü de bucuriä și numai decâtü imi alesei de ce capete. Imi mai

luai odatä s'ănătate bună, i-am mulțumitü și plecai. Dervișulü ér o luä spre apusü. Ajungëndü eu la cămilele mele, din nou începu să mă necăjescü. „De ce nu i-am cerutü mai multe? diceam în mine. Ce darnicü a fostü dervișulü, elü numai decâtü mi-a implinitü dorința!“

Nu mă putui răbda să nu mă mai întoröu odatä spre elü. Dervișulü încă nu se depärtase tare, auđi strigätulü meu și-mi dete alte de ce cămile.

„Lăcomia mea totü nu se domolise. Voiamü să am și pe celelalte douăzeci și în faptä, le-am căpätatü și pe acelea.

Acum, Sultane, cređi, că am pututü fi mulțumitü? Aveam optzeci de cămile tóte încärcate cu comori neprețuite. A-vereä mea era atâtü de mare, încätü așü fi pututü cumpära tóte împ'ărățiile pământului. D'är nu, eram orbitü peste măsurä, mi-se topea inima și de dorulü cutiței de lemnü, pe care dervișulü o luase din urna cea vênätä.

„Afurisitä, să fi fostü lăcomia mea! Încä odatä alergaiu după dervișü, mă aruncaiu la picioarele lui, mă prefăcuim de totü sup'eratü, plängeamü cu amarü și și i-am dñisü:

— „Domnulü meu! nu mă potü duce mai departe, până nu aflü, ce însemnătate are cutița, pe care ai ascuns'o sub hainä? De sigurü, asta este lucrulü celü mai prețiosü de pe fața pământului; trebuie să-mi implinescü rugărea!“

„Fața prietinosä a bunului dervișü se făcu seriosä la vorbele acestea, se părea, că pe fruntea lui s'a așeđatü unü norü întunecosü.

— „Nefericitulü!“ strigä elü cu voce îndesatä, nu-ți pofti perirea ta! Te-am făcutü mai bogatü, decâtü toți ceialalți muritorü, și ești atâtü de nerecunosătorü, încätü vräi să-mi răpescü celü din urmă lucru care-lü mai am. Carä-te din ochii mei, și nicü-odatä să nu te mai întorci înd'erëtü la mine!“

„O, de ași fi ascultatü de poruncile lui! D'är eram apröpe nebunü de curiositate, m'am pusü în genunchi, l'am rugatü, am plänsü, am suspinatü, până ce în urmä dervișulü s'a înduplecatü, a scosü cutița, o desfăcu și mi-o arätä. În ea nu era decâtü o alifä surä, neînsemnatä.

— „Ecä“, dñise elü după aceea, „nu este nimicü, decâtü o alifä pentru ochi.“ N'am cređutü vorbelorü lui, și-lü

amenințaiu, că-lü omorü, decâtü nu-mi va descoperi, ce putere secretä are alifia.

— „Bine“, dñise dervișulü, „să affi și această... spre nenorocirea ta! Decä din alifia acesta vei lua câtü unü gräunte de mazere și te vei freca la ochiulü stängü, veđi tóte comorile pământului, chiar decâtü ar fi închise între ziduri și stânci, decâtü arü fi închise în inima munțilorü. Decä însă cu alifia te freci pe ochiulü dreptü, atunci rămäi orbü pentru veciä, lumina sórelui și lucirea stelelorü nu le mai veđi nicü-odatä“

Abea aflaiu această și rugaiu pe dervișü, să-mi ungä ochiulü stängü. Îl unse și într'o clipită, unde-mi întorceam ochii, vedeamü comorile din locurile cele mai ascunde. Prin asta mă convinseiu despre adev'erulü spusü de dervișulü misteriosü. D'är, cu tóte acestea, nu credeamü, ceea-ce dñisesä despre orbire. Din conträ, țineamü sigurü, că decâtü cineva se unge și pe ochiulü dreptü, atunci găsesce mijlöcele prin cari pöte pune mâna pe tóte bogățiile, câte le vede. Despre această eramü așa de convinsü, încätü mai cu d'a sila am înduplecatü pe dervișü să-mi ungä ochiulü

Dacă vom sta acum puțin și ne vom oglinda în ochii sufletului nostru amintiteles nenorociri, ce le-au suferit Românul; dacă vom medita cu deasupra asupra acelor împregiurări funeste, între cari a trăit și în contra cărora s'a luptat el bărbătesc, — știind înse bine, că numai la lumina ce i-o va revărsa școala sa proprie, le va putea lovi: — ușor ne vom putea explica mărimea dragostei, cu care a întâmpinat poporul român școala elementară capitală română gr. or. din Brașov, carea începuse a revărsa asupra lui rađa luminătoare și înălțătoare; dela lumina și căldura ei își aștepta poporul român învierea și viața culturale și educațiunei sale naționale; în susținerea ei privia fundamentul, pe care aștepta să i-se ridice școle medii, apoi pe baza acestora și școle superioare, în cari să i-se pregătescă și din cari să i-iesă inteligența națională, sprijinul și mântuirea lui!

Și din norocire, dorința sa acesta nu i-s'a stins în vânt...

În cimiterul Românilor gr. or. din orașelul Caransebeș odihnesc sub o piatră monumentală rămășițele pămâtescului ale unui scump brașoven, ale Episcopului Caransebeșului, Ioan Popasu, născut la anul 1808 decedat la anul 1889.

I. Popasu, chemat fiind la anul 1837 de către membrii parohiei bisericești St. Nicolae din Scheiu Brașovului, să le slujesc ca paroh, apoi în anul 1838 înaintat la rangul de protopresbiter al tractului I al Brașovului, și-a împlinit cu cuget curat datorințele și a fost fidel chemării sale. Increderea generală, ce și o câștigase el prin a-cestă fidelitate, ajunsese chiar la gradul de țări al grăunțului de muștar al lui Christos, așa încât când a dăș la anul 1840: „Fă-te școlă elementară capitală în parohia bisericești St. Nicolae!” școala îndată a început a se înființa. Reprezentanța bisericești i-a pus la dispozițiune casa Nr. 1104 din Prund și bani pentru susținerea ei, ér pentru conducerea prelegerilor s'au angajat patru învățători calificați, între cari la clasele de copii: Iosif Barac, atunci diacon, mai târziu paroh al bisericești St. Nicolae, apoi protopresbiter al tractului I al Brașovului; Nicolai Preda, pedagog de Viena; Andronic Andronie, mai târziu paroh al bisericești St. Nicolae; ér la clasa de copile Toma Vasiliu, mai târziu paroh al capelei române din cetate. Apoi ca catechet la această școlă Ioan Petricu, Rvd. domn protopresbiter de astăzi, și ca inspector Petru Ghermanu, paroh la biserica St. Nicolae și protopresbiter al Branului.

Fidel chemării lor, primii învăță-

tori ai acestei școle, fără a fi dispus de vre-o carte didactică română, de dat în mâna elevilor, și-au disciplinat și și-au instruit elevii în cunoștințele necesare astfel încât cei eșiți din despărțământul superior al clasei a treia au fost fără pedecă primiți în gimnasiul romano-catolic, apoi și în cel evanghelic-luteran din loc.

Dér crede cineva, că părintele Ioan Popasu era mulțumit și liniștit în sufletul său, vedându pe copii Românilor nevoiți să mergă să învețe în gimnasiile altor națiuni, altor confesiuni? — Ba nici decum! El nu era mulțumit, pentru-că știa până la ce grad de amorțelă pôte căde simțământul național și căldura dragostei către religiunea străbună în inimile nenorocitorilor copii și copile, cari sunt osândiți a frecuenta școle străine.

Și ce a făcut părintele I. Popasu pentru mântuirea tinerimii române de acel rău? — Și-a ridicat ochii spre ceru, dicându: „Dómne ajută-ne!”, apoi întărit în credința sa a dăș la anul 1850: — „Face-ți-vé școle medii—pentru trua salvarea tinerimii române gr. or. din această patriă!”

Și îndată au început a se înființa și școlele noastre medii din Brașov. Reprezentanța „bisericești St. Nicolae din Scheiu” și-a dat mâna cu reprezentanța „bisericești St. Adormiri din cetate” au împreunat școala elementară inferioară cu 2 clase a bisericești din cetate, cu școala elementară capitală a bisericești din Scheiu; apoi au deschis clasa primă gimnasială, în care au fost promovați elevii, cari absolvaseră școala elementară capitală a bisericești St. Nicolae din Scheiu.

Acum trebuiau mai multe odăi de școlă; au trebuit deci bisericești proprietare ale acestor școle să ia și o casă cu chiriă. Casa închiriată nu era însă corespunzătoare scopului.

Nemulțumit cu acesta a mai dăș părintele I. Popasu: „Fă-te în fruntea Gróverului un edificiu măreț pentru școlele centrale române gr. or. din Brașov, un palat demn de Musele române!”

Și îndată ce a dăș el acesta, au început a se rostogoli în jos mulțime de petri prin văgăuna Óbenului, prin văgăuna Goriței și a Témpei și a se așeza grămădi pe sub mâinile doșilor Român și Scheiu și ale bravei noastre tinerimii școlare conduse acolo, la acel joc plăcut, frumos și folositor — de probii ei profesori și învățători în zilele de recreațiune săptăménară; îndată se urcară acele grămădi de petri pe carele neobșilor Român brașoven și porniră spre Gróveru; mai veniră și Dêrstarii și din alte părți ale țării Bârsei

și — în câte-va săptămáni era în Gróveru așezată stânjină totă pétra necesară pentru clădire.

Îndată începură și brađii din pădurile seculare ale Zêrnescilor, Branului, Rêsnovului și altora din țera Bârsei, a se rôtuna sub șcurile zeloșilor Român de prin acele locuri, se aduseră pe caré la Brașov și se așezară în Gróveru, drept lemnăria necesară pentru clădire.

Îndată își deschiseră pungile bisericești proprietare, apoi și marinimoșii neguțatori Român brașoveni, și cum începuseră a numera: — éta din tóte părțile durând caré încărca cu: nășipul, varul, cărămiđile, țiglele, ferăria, sticlăria, și alte lucrări necesare pentru clădire; éta și meșterii adunați sub conducerea conscientioșului arhitect, Stefan Emilianu, acum profesor în Iași.

Așa că la anul 1851, într'o frumoșă și de tómnă, ziua Santei Sofii, și-a ținut de demnitate sa episcopul Transilvaniei Andrei Baron de Șaguna, (mai târziu metropolit al Românilor gr. or. din Transilvania și Ungaria) a venit la Brașov și a așeză pétra fundamentală la acest măreț edificiu școlar, la acest palat al muselor române redobândite.

Mărețul edificiu s'a isprăvit la anul 1854.

Acum aveau școlele noastre centrale sale de prelegeri deplină corespunzătoare pentru numărul cel mare al elevilor școlilor medii.

Mai crescându însă și numărul elevilor școlei elementare capitale așa, încât nu mai puteau încapa în odăile edificiului din Prund, fură și clasele acestei școle în tómnă anului 1855 introduse în acest edificiu. Și tot mai crescându numărul elevilor școlei elementare capitale, a trebuit acesta la anul 1858 să se desfacă în patru clase. Er școala de copile fú la anul 1843 desfacută în doué clase, la anul 1853 i-s'a adus și clasa a treia, la anul 1861 și clasa a patra, ér la anul 1877 și clasa a cincea.

După-ce s'a desfacut școala de copile în clase, ne mai încapându în odăile edificiului din curtea bisericești St. Nicolae a fost introdusă în casă inohiriată până la anul 1871, când s'a clădit despărțământul despre Ulița mare al edificiului școlilor centrale din Gróveru; în odăile de jos ale acestui despărțământ, și-a ținut apoi prelegerile până în tómnă anului 1888, când au fost tóte cinci clasele ei introduse în edificiul vecin Nr. 406, care-lă cumpărase On. Eforie a școlilor centrale și-lă adaptase spre școlul acesta.

La anul 1871 s'a deschis pe lângă școala elementară capitală de tóte zilele și școala de Duminecă pentru băeți de 12—15 ani, neîntrați în școlile medii, precum și pentru băetele de aceeași etate.

Numărul frecuențatorilor școlei elementare capitale de tóte zilele a fost: la anul 1840 de 235, ér la an. 1890 de 518. Școala de Duminecă a fost frecuențată de câte 20—40 de băeți, 20—60 de băete.

Așa dér din an în an, din deceniu în deceniu, tot mai multă cresou numărul elevilor și elevelor acestor școle prin fidelitatea, ce o avură către chemarea lor învățării și autoritățile lor. (Va urma.)

O vizită la Kossuth.

Zilele acestea, o societate unghureșă de de cece membri a vizitat pe marele revoluționar dela 1848, Ludovic Kossuth, care petrece în esiliu la Turin.

Unul dintre membrii acestei societăți descrie în colónele lui „Egyetértés” impresiile, ce i-le-a făcută această vizită, precum și unele părți din conversația, ce au avut-o cu marele revoluționar.

Kossuth, spune corespondentul unghur, deși are 90 de ani este încă în putere, are o privire ageră, fața îi este plină și numai îngârbvirea trupului său arată numărul mare al anilor, de care este împovărat.

Odaia, în care fură primiți oșpeții, era simplă și decorația principală a ei consta, într'o masă mare de scris.

— „In sêrăcăciósa mea locuință”, — duse Kossuth — „dêu nu multe lucruri veți pute vedé”. Bêrânul esilat spuse apoi, că într'un timp el a voit să se mute dela Turin la Florența pentru-că acolo este mai ușor traiul, dér din cauza unor pedecă nu s'a putut muta. „Acésta”, duse Kossuth, „este prima vară, pe care o petrec în Turin, dér nici în anul acesta nu m-au ajuns băni pentru a pute face băi. Bani mărunți am tot-déuna, mari însă nu am”.

După ce își povesti sêrăcia, de care suferă, Kossuth vorbi despre pressă și duse, că după a lui părere, diarele unghuresci astăzi nu împlinesc o misiune așa de mare, ca înainte de 1848. Diarele unghuresci de astăzi se marginesc numai a aduce știri și a da informațiuni cu privire la viața politică și socială, dér nu dau o direcțiune poporului. Diarele unghuresci de demult conduceau țera, cele de astăzi însă dau numai „lămuriri” în privința lucrurilor sêvirșite.

Aceea și-a uitat Kossuth să spună, că diarele unghuresci din vechime erau

drept. Multă timp nu voia să-mi împlinesc dorința, dér tocmai acesta, orbul de mine, mă întărea în propusul meu. În fine, silit, mi-a împlinit pofta. De atunci.... orbire vecnică imi este sôrtea. Prea târziu veniiu la convingerea, că dorința mea a fost o nebuniă, prea târziu, că nemulțumirea și lăcomia totdeauna trebuie să-și iee rêsplata cuvenită. Eram desperat. Mă rugai de derșiș să mă scótă din pustii și să-mi fiă călăuză, el însă nu avu milă de mine, adună cămilele și se depărtă cu tóte bogățiile. Multă timp ascultai pașii animalelor, cari se auđiau tot mai puțin, până ce în urmă dispărură cu totul.

„Rémăseiu singur în pustia fără margini, orb, fără merinde, împovărat cu muștrile apăsătoare ale consciinței. Pentru-oă eu însu-mi eram cauza nenorocirei mele. Atunci m'am făgăduit, că dacă voi scăpa, mă voi ruga de toți ómenii să mă lovescă peste obraz, ca pedepsă pentru nebunia mea.

O caravană, ce trecea din întemplantă tocmai când să-mi dau sufletul, mă vedu întins în nisip. Observându, că eu dau óre-cari semne de viață, se mi-lostiviră și mă ridică. Caravana plecă

spre Bagdad.

„Astfel, o împărate! ajuns eu în capitala ta; sunt acum câțiva ani de atunci, orb fiind, nu mă puteam apuca de nici un lucru, cămilele le perdusem, averi nu posedeam, în chipul acesta, ca să mă pot țări de pe o și pe alta, am fost silit să cerșesc. Amară sôrte pentru un om, care a avut în mână bogățiile cele mai mari! Mă așezai la colțurile ulițelor, unde era lume mai multă și dela fiă-care trecător, ceream milă și câte-o lovitură peste față. Așa m'ai găsit Tu, atot puternice Domnitorule, și m'ai învrednicit să-ți povestesc pățaniile unui om nenorocit, care însă a meritat această nenorocire”.

Aici, tăcu orbul, și încep Califul:

— Abdallah! greu canon ai împlinit — cred, că orbirea ta este destul de aspru pedepsită. Cu puterea care o am eu te desleg de făgăduința ta. Imi este milă de tine, și de aici înainte nu vei mai bate drumurile, ca să-ți câștigi pâinea de tóte zilele în mod așa de trist! Rémăi la mine în curțile mele vei căpeta o odaia de locuit, vei căpeta mâncare și când vei vré să eși pe-a-afară,

vei avea un călăuză.. nu-mi mulțami, ai suferit și te-ai pocăit, trăește în pace și linisce.”

Astfel grăi nobilul Sultan, și tóte s'au întâmpat după cum a dăș el. Abdallah trăi încă mulți ani și binecuvântă pe făcătorul său de bine.

Poesii populare.

Din jurul Nășudului.

Dis'a badea c'a veni*)
Dacă luna a rêsări,
Esă afară luna-i sus,
Póte-a venit și s'a dust;
Esă afară, luna-i plină,
Vêdu, că badea nu mai vine,
Orí mă-s'a nu l'a lăsat,
Orí cina a așceptat.
De nu l'a lăsat mă-sa
N'ar ajunge-a-lă însura
Să-i vadă veselia.
De l'a lăsat și nu vine
Scutur-mi-lă frigurile
Ca pe mine gândurile;
Dér nu-lă scutur mai réu,

*) Cele 5 versuri dintău vin și la Alecsandri.

Fără cum oi dice eu:

Din arat, până'n carat,
Să-lă întorne mâsa'n pat
Și să-i dee de mâncat,
Să-lă întorne cu cerga
Să-i dee cu lingura,
Să-lă întorne cu țolu,
Dee' apă cu olu,
Să-și aducă elă aminte,
Că-i blăstăm de óre-unde.

*

Câte păsere'n lume
Tóte cină și s'alina,
Numai eu n'am ce mânca
Și unde mă alina,
Că mi-i cuibu lângă drum,
Căț ómen' pe drum trecea
Tot în cuibu meu durmia,
Și eu réu m'am supărat
Și cuibu mi-l'am mutat
La vârful muntelui
În crucița bradului.
Oi voi brađi mă legănați
Voi în vânt și fără vânt
Cu crengile pe pământ,
Că la voi or și veni,
Trei meșteri cu trei șcuri
Și v'or tăie dărăbur
Și v'or încărca pe caré

redactate de Maghiari, ér cele de astăzi sunt redactate de renegați și de Jidani maghiarizați, a cărora „misiă“ este de a agita în contra Nemaghiarilor și de a monopoliza „patriotismul“, pentru ca să se potă face singuri stăpâni pe saoulă ou grăunțele.

Venind vorba despre dările mari din Ungaria, Kossuth observă în glumă: „Pe lângă dările mari, vă rămâne cel puțin mângăierea, că o parte mare din aceste dări le plătiți cel puțin pentru armata germană“.

În fine spuse Kossuth, că locuitorii din Turin sunt omenii economi și oruțători, nu ca Ungurii. În Turin se află cel mai puțin 606 de milionari. Dintre aceștia el știe mai bine de 20—30 de inși, cari prânțesc la olaltă într'un birt de olasa a treia, unde plătesc unul numai câte 60 cr. pentru un prânđu.

Peste tot, Kossuth e foarte intristat; pôte îl va fi amărit mult și miseria, în care se află.

Arad în 6/18 August 1891.

Coresp. part. a „Gaz. Trans.“

(Concertul fraților Mureșieni. Serbarea zilei născerii Maies. Sale. Alegere de învățător.)

Ne cade bine câte un moment sârbătoresc, care lucră ca și roua cea bogată asupra câmpiei invescute în nenumărate plantațiuni.

Frații Iacob și Traian Mureșianu, au ales un moment potrivit de a concerta în Arad. Ei fără să alarmeze lumea au invitat în cerul mai restrâns pe publicul din jur, ér pe cel din loc fără deosebire, ca să binevoiescă a-i onora cu prezența Duminecă sâra în 16 l. c. la 7 ore în aula Seminarului. Și întru adevărt aprôpe întreg publicul din loc, în frunte cu P. S. S. d-lu episcop Ioan Meșianu au asistat la frumosul și succesul concert.

Piese: „Oltanca, Românu verde ca stejarul, Capriciu și Doina“ executate pe pian de d-lu Iacob Mureșianu cu totă precisiunea și dexteritatea propriă numai unui artist, ni-au documentat până la evidentă, că ceea ce pune pe hârtia meritul nostru redactor delă „Musa Română“ este adencu simțit de inima sa. Abilitatea și precisiunea întru executarea pieselor pentru pian ne aduce aminte de prestațiunile cele mai bune de felul acesta. Când îl felicităm și noi prin aceste orduri, nu ne putem ascunde mirarea, cum de publicul nostru competent nu sprijinesc în destul pe acest june artist din tôte puterile sale spre a continua diarul „Musa Română“, propagând gustul frumos și societatea românescă mai alasă.

De cumva concertul s'ar fi petrecut între murii cutăru teatrului european, am fi creșut, că un puiu a la Scaria ne înaltă și totodată ne și légănă cu vocea s'a pârândătoare, dér și farmecătoare în piesa „Aria din Carmen de Bizet“ executată cu atâta legeritate de d-lu Traian Mureșianu. L'a cunoscut însé publicul, că este un fiu al codrilor ardelenesci, când ne-a farmecat cu piesa cea frumoasă a lui Ștefanescu „Mândru-lit delă munte“, prin care întru atâta a mișcat pe auditori, încât la oapăt un vifor de aplauze fără sfârșit potopiră pe cântăreț. Prin escelele piese „Ochii albaștri de Densa“ și „Un ballo în maschera a lui Verdi“, junele nostru artist ni-a documentat, că școla D-sale asemenea este foarte bună. Din piesa „Retrași de ochii lumii“ de Mezzetti ne-am convins, că muzica cântată în dulcea noastră limbă românescă, apare mai frumoasă decât în ori care altă limbă cultă. Și când prin aceste rânduri mulțămim în public d-lu Traian Mureșianu pentru momentele însuflețitoare ce ni-le-a produs, îl felicităm ca pe un distins baritonist și-i dorim să-și afe teren, spre a-și valida în tôte plenitudinea tesaurul, care, ori unde, și înaintea ori și cui, va face numai onore neamului românesc.

Diua onomastică a Maj. Sale Impăratului-rege Francisc Iosif I s'a celebrat în biserica noastră catedrală prin II. Sa domnului episcop diecesan, având în giurul său suită splendidă. În decursul s. liturgii I. P. S. a sfințit întru preot pe d. Petru Pascu pentru parochia Șiağı, ér la fine într'un Te-Deum s'au înaltat rugăciune câtră Atotputernicul pentru sănătatea și viața îndelungată a Maj. Sale Prea Înaltului nostru Impărat și Rege Francisc Iosif I și a întregii case habsburgice.

Cu încetarea din viață a regretatului învățător Petru Popoviciu, după substituire de un an, s'a deschis concursul pentru îndeplinirea definitivă a acelei stațiuni învățătorești. Poporul conșci de chiamarea s'a la timpul său, își va face datorința. Bunul tact și înțelepciunea celor chiamați va sci și acum să umple acest loc important cu o persoană vrednică, care să stee în soldul nimănu, ci numai în al școlei, și să nu se lase influențată de procoi mincinoși.

Un progresist.

Esemplu de imitat.

În Prusia, aprôpe de Wiesbaden, se află o mică comună, cu numele Ștefanhausen. Comuna acesta este încunjurată jur împrejur de păduri, pământul e

neroditor, comerțul nu se pôte purta, fiindcă nu-i cu cine, — sunt prea puțin locuitorii. Sub astfel de împrejurări ori cine va pôte înțelege ușor, că starea acestei comune n'a putut fi, decât cât se pôte de miserabilă, — locuitorii erau sâraci și abia o puteau mână de pe o și pe alta.

În timpul din urmă însé sôrtea lor s'a schimbat. Nu de mult această comună câpătă un primar brav, care voindu cu ori ce preț se îmbunătătesc sôrtea bieților locuitori; îi îndemnă să se apuce de pomărit. El însuși premerse cu esemplu, plântând multe de pom în grădina sa. Dér nu se mulțumî numai cu acesta, ci el plântă cu pom și multe locuri de ale comunei, precum diferite rișe, maluri, deluri, pe diferite rîzore și altele. Teranii din comună încă făcure asemenea, ba ei plantă pom și în jurul tuturor drumurilor de țără, așa că nu mai rămase aprôpe nici un petec de loc nefolositor. Munca acesta și-a dat rôtele sale binecuvântate, căci poporul începu a se încirpa din și în și. Pόμεle aduceau câștig frumos, care pe omeni îi făcure să cunoscă foloșele pomăritului și să se intereseze mai cu de-amăruntul de acest ram de câștig. Înfințară chiar o școlă de pomărit dintre cele mai bune și astăzi locuitorii comunei sunt esceleți grădinari, cari cu grădăritul agonisesc averi frumoșe și starea întregii comune s'a îmbunătățit și se îmbunătățesc vedându cu ochii.

Avis.

La școla elementară de fete a Reuniunii femeilor române din Sibiu se vor face înscrierile pentru anul școlar 1891/2 în zilele de 1—5 Septembrie st. n. a. c. între orele 8—12 a. m. și 3—5 p. m. în localul direcțiunii (Sibiu, strada Morii Nr. 8).

Taxa de înscriere este de 2 fl., ér didactrul de 20 fl. v. a. la an, solvibil în 4 rate (eventual și în 10 rate lunare) anticipative. Membrii „Reuniunii femeilor române din Sibiu“ nu solvesc taxa de înscriere pentru copilele lor.

Părinții din provincie își pot adăposti copilele în Internatul împreunat cu școla civilă de fete a „Asociațiunii transilvane“, cu care școla noastră stă în cea mai strînsă legătură.

Sibiu, 15 August 1891.

Direcțiunea.

Incunoscintare.

Anul școl. 1891—92 la școla noastră din Voila se va începe Marți în 1 Septembrie st. n.

Aducându-se acesta la cunoscintă

On. oficii parochiale din comunele interesate, — se rógă tot-odată — în interesul cauzei școlare — a o comunica fără amânare și credincioșilor din acea parochie, ca cei ce au băieți ori fetițe de școlă și doresc a-i aduce la școla noastră, să se prezenteze cu ei la acel termin negreșit, căci mai târziu nu se vor primi.

Voila, 18 August n. 1891.

Direcțiunea școlară:

Georgiu Dobrină,
dirig. școl.

CARACTERUL.*

Insușirile caracterului 2. Stăpânirea de sine și abnegarea.

Și Washington a sciut să se stăpânescă pe sine de minune în cele mai grele situațiuni. Și totuși era din fire sêlbatic și turbulent; blândeta lui, delicata și politicăsa lui purtare față cu alții a fost numai rezultatul unei stricte discipline la care s'a supus el însuși pe sine, la care s'a deprins neobosit din copilăria sa, într'un mod și c'un succes ca puțin alții.

Tyndall a descriș munca cea plină de abnegare a învățatului englesu Faraday, ce a făcut o în serviciul științei și l'a descriș ca pe un spirit plin de tăria, ba mândru. El dîce: sub blândeta și liniștea sa ferbea un vulcan! Se mânia și se irita foarte ușor, dér prin stăpânire de sine nu numai că oprea ori-ce isbucnire stricăcioasă a acestei mâni, dér înfrâna astfel flăcările aprinse, încât ele în loc de a strica omenirei îi foloseau.

Dér Faraday nu numai că a sciut să se stăpânescă pe sine, dér a sciut chiar să se abnege. De s'ar fi dedicat chemiei practice, ar fi câștigat în curând o mare avere; el însuși a sciut să reziste poftii de a se îmbogăți și mai bucuros s'a dedicat științei. Tyndall dîce: Acest fiu de faur și ucenic de legător de cărți avea se alégă între o avere de milioane și între micul său salariu. El a alese pe acesta și murî ca om sârac. Dér timp de patruzeci de ani a făcut onore numelui englesu pe câmpul științei.

Un esemplu totu cam de felul acesta ne dă istoricul franceș Anquetil, unul din cei puțin, cari nu s'au închinat dina-

*) După Smiles-Rudow. A se vedé Nr. 172 al „Gaz. Trans.“ din 1891.

Și v'or face-o temnicioră
Să șadă fată fecioră.

*

Colo'n jos la rădăcină
Este-o pasere străină
Și își teme cuibuțu
Ca-și mândra draguțu
Și își teme penele
Ca mândra sprâncenele.

*

Multu m'am rugat, Dómne, ție
Să nu'm dai uritu mie.
Dér tu, Dómne, nu mă veđi
Totu uritu mi-lu aređi,
De om dragu mă totu deperđi,
Totu uritu 'mi dai în cale
De om dragu mă deperđi tare.

*

Trece lumea, trecu și eu,
Ce-am făcutu imi pare réu;
Trece lumea, trecă'n pace
Ce-am făcutu nu potu desface,
Că eu am făcutu, eu tragu
Nimănu vină nu bagu.

*

Supăratu ca mine nu-i
Nu potu mere'n tégu să spui
Nici la lună, nici la stele,
Nici la surorile mele;

Nici la stele, nici la lună,
Nici la maica mea cea bună,
Nici la stele, nici la noru.
Nici la măicuța cu doru.

*

Multu mă intrăbă inima
Bine mi-i mie, ori ba?
Eu am đis, că nu mi-i réu,
Lacrimile'mi mergu pârșu,
Ochii'mi facu baltă și țeu.
— Tac inimă'n sinu la nime
Nu mai spune câtră mine
Că ț-i réu și nu ț-i bine.

*

Pasere de pe sub munte
Auđit'am că scii multe,
De scii multe, hai m'nvăț,
C'oiu peri cu doru'n brațe,
De scii multe hai și'mi spune
Că mă duce doru'n lume.

*

Poruncit'a mândra mea
Pe un puiu de turturea
Să mă ducă până la ea;
Eu érá i-am poruncit
Pe un puiu mândru de cucu,
Că la ea nu mă mai ducă.
— Du-te puiu cucului
Du-te spune mândrului,

Că nu potu de doru lui.
— Du-te puiu mierluđi,
Du-te spune draguđi,
Să m'așcepte, c'oiu veni,
Cu oina caldă pe masă,
Cu apă rece în vasé,
Că m'a vedé'ntrădu în casă.

*

Cântă paserea luncii
Pe de-asupra Măgurii,
Cântă și se ciripesce
Și de jale se topesce.
Cântă, cântă, paseruică,
Că urechile te-ascultă
Ochii la tine se uită.
— Paseruică draga mea
Spune-mi dreptu ș'adeverat:
De ce cânti tu de bănat?
— Eu cântă și mă ciripesc
Și de jale mă topescu,
Doi cu doi nu se vâjesc,
Totu uritii se'ntelnesc;
Doi cu doi de s'arú vâji,
Mândru'n codru ași ciripi,
De jale nu m'ași topi.

*

Auđit'am auđit,
Că moru omeni de urit
Și de doru omenii moru.

Minte acela ca și-unu căne,
Că de doru nu móre nime.
Și de dragu omenii zacu
Tinerii pică la patu.
N'am iubitu ce m'a fostu dragu,
Ci-am iubitu o petró scumpă
Ș'amu m'a căđutu urit,
De-ar peri la mă-sa fată
Ca mărgeua ne'usirată
Ca holda nesecerată.

*

Lelică, dragă lelică
Nu mă călca pe opincă,
Că io sciu de ce ț-i frică.
Nu mă călca pe picioru
Că io sciu de ce ț-i doru;
Nu mă călca pe obele,
Că eu sciu de ce ț-i jale,
Jele ț-i-i, méi, mândra jale
După vorbuțele mele,
Jele ț-i și ț-i bănatu
Pên'oea-i đis că m'ai lăsatu;
M'ai lăsatu, că te-am lăsatu
M'ai urit, că te-am urit
Mie nu m'ai trebuit,
Sé'mi fi trebuit tu mie
Ne-am fi dusu în cununiă.

Culese de Victoru Onișoru.

intea lui Napoleon. In urma acesta elu s'era ci așa de multu, încatu trebuî să trăească numai cu pâne și cu lapte și să nu cheltu-escă pe di mai multu de trei pa-rale. Elu dicea: „Totuși 'mi mai rămân două parale pentru învin-gătorul dela Austerlitz“. Amicii lui însuși îi diceau: „Dér decă te vei bolnăvi, vei avé lipsă de o pensiune. De ce nu voesci să faci ceea ce faci alții? Fii prevenitor față cu împăratul; căci ai lipsă de elu pentru viață.“ — „Dér n'am lipsă de elu pentru morțe“ răspuse Anquetil. — Cu tôte acestea elu nu muri de s'era- ciă, ci a trăit 94 de ani și a dișu în presara morții sale cătră unu prieten: „Vino și veđi pe unu omu, care móre încă cu tôte puterile sale!“

Generalul Fairfax, când a au-đit, că după bătălia dela Naseby unu soldat se lauda, că a cuce-ritu unu stégu dela inimicu, pe care elu însuși, generalul l'a lu- at și 'i l'a fostu datu numai în păstrare, a dișu: „Lăsați-i lui onóra, eu și fără de aceea am destul!“

Douyglas, veđendú în bătălia dela Bannokburne pe rivalul s'eu Randolph impresuratú de inimi- culu mai numerosu, îi alergă în ajutoru; înainte de a sosi însu în linia de bătăia Randolph, se re- culuse și începuse să respingă pe dușmanu. Atunci a strigatu Douy- glas: Stați pe locu, am venitú prea târziu; lăsați-le lorú onóra istoriei.

Acéstă marinimiă însu nu o întélnimú numai la spiritele mari. Când într'o di se dărimă în Paris o schelă de ziditá doi lucrători ré- mase rá atérnați ținendu-se de o scândurá, care se încovoia de greu- tatea lorú și era p'aci să se rupă. „Petre“, strigá celú mai b'etrânú, slobóde scândura, eu am nevastă și copii!“ „Bine dicit“ răspuse celălaltú, slobódi scândura din mânú și cadú la pământú rămá- nendú mortú la momentú.

Marele patriotú prusianú Arndt, pe care Napoleon I însuși îlú numi celú mai mare dușmanú alú s'eu și care călétori prin tótá Ger- mania espundu-se pericolulú de a fi prinsú și impușcatú, a fostú, dreptú multámire, declaratú pe la 1820 ca demagogú din partea o- cărmuirei prusiane, a fostú des- tituitú din postulú s'eu de profesorú și timpú de 20 de ani împedecatú de a-și desfășura activitatea sa binecuvéntatá. Elú suportá acéstá sórte care în adevérú nu era ușórá fără de a murmura și fără de a se clătina în fidelitatea sa pentru Prusia. Elú dișe mai târziu despre acéstá: Ce se deșteptú éráși amin- tirea unui timpú réu trecutú?

Abnegarea de sine, pe care o cere Christosu dela urmașii s'ei, dicitendú: „Celú ce voiesce s'emi urmeze, să se abnege pe sine“, s'a găsitú și în anticitatea clasică.

Filipú alú Macedoniei, după ce și-a supusú Grecia în bătălia dela Cheronea, avea fără iudoielá des- tulá causá de a fi mândru. Dér elu în diua aceea n'a adusú nici jertfa obicinuitá, n'a suferitú jocuri la mâncare, și a risú, nu s'a unsú, nu și-a pusú cununá pe capú — o'unú cuvéntú elu a învinsú așa, încatu nimeni n'a simțitú pe în- vingetóru. N'a lăsatú nici ca s'ei- dicitá conducetóru lú Greciei, spre a nu vátéma pe cei învinsú. Ba mai multú, ca să nu deviná prea îngâmfatú, elu dádú poruncá unuia din sclavii lui ca s'ei aducá aminte în fiá-care diminétá că este și elú omú ca ómenii.

Toctmai așa a umblatú și Epa-

minonda, în diua după bătălia victoriosá la Leuctra, în haine de doliu cu fața tristá și posomorítá, pe când altádatá era veselú și bine îmbrăcatú. Intrebându-'lú careva cá din ce causá umblá așa, elu răspuse: „Eri m'am simțitú mai mândru decátú a fostú de cuviință, de aceea mă umilescú astáđi!“

(Va urma.)

Jidanii la bătălia.

Anecdotă populară.

De demultú, demultú, odatá, de [pe când de-abia se scie, Se sculará toți jidanii să se batá [în bătălia.

— „Cum? Și Neamțú și Turcu [și Rușii,

„Toți se scólá și se batú
„Numai noi să stámú ca proștii,
„Gură-cască? Nu-i păcatú?
„Cum? Noi, dórá, n'avemú arme?
„N'avemú ómení multí, voinici?
„Numérați, priviți voi siguri
„Cá-ți sunteți de față aici!
„Uite: Ițic, Haim, Naftule,
„Peish, Bercu celú buzatú
„Și cu Nuhám celú din vale
„Și cu Șulem celú bogatú,
„Și mai pune-apoi pe ceilalți
„Și pe Șmil care-a muritú...
„N'avem ómení să ne batemú
„Să ne batemú strălucitú?!
„Să plecámú atunce dará
„Să ne batemú! Să plecámú,
„Cá suntemú voinici, acuma
„Tuturorú, să le-arátámú!“

„Să plecámú răspundú cu toții.
[„haidem“ dicitú într'unú cuvéntú,
„S'arátámú, acuma lumei, ce
[voinici jidanii suntú.

„Să plecámú răcnesce unulú, și
[când vorba nu s'firșesce
„Scóte-o cépá roșá mare, dá cu
[pumnulú și-o turteșce,
Și cum mirosulú de cépá se lá-
[tesce 'ndepártare
Toți s'apriindú și dicitú „să mer-
[gemú“, „haidemú“, strigá 'n gura
[mare.

„Hai, să mergemú să ne batemú
[zicú cu toți într'unú cuvéntú,
„S'arátámú, acuma lumei, ce
[voinici jidanii suntú.“
Plécá, decú cu toții cărduri
Prin câmpiile vecine,
Căci voiau dór să se batá
Numai nu șciau cu cine.

Au plecatú, s'au dusú, s'au dusú
Când în josú și când în susú
Și s'au dusú, s'au dusú mereu
Până când nu șciu nici eu;
Căci precum ziceau chiar ei:
„Poți a merge ori cât vrei;
„Cá pe drumú decá pásșeci
„Parcă-ți cere să plátești?!
Și s'au dusú, s'au dusú într'una
Iuți cumplitú în fuga mare
C'au făcutú 'n dece di
Mai o poștá 'n depártare!

Totú s'au dusú. Așa mergeau:
Pân'și câmpii se temeau
In spre dênșii când priveau:
Mi-i vedeau colo 'nșirati
Cu ciorapi albi încálțați
Cu halaturí îmbrăcați
Pe coceni*) încálecați
De páreau curatú soldați.
Ér celú mare căpitanú, ce visa
[numai răsboiu,
Iute, aprigú și 'nfocatú,
Mergera iute încálecatú
Pe unú codoiu
De măturoiu.

Așa óstea 'n drumú călare
Fácea ropotú, tromptú mare;
Cá mergeau, dór nu glumeau
Și papucii tiriiau
Práfu 'n cale mi-lú stírneau

*) Coceanú=strujanú

De nici drumulú nu-lú zăreau.
Și mergeau și toți cântau
Vái și deluri rásunau;
Și cântau în toi de cépá;
Nimene să nu-i pricépá;
Și cântau așa cântare,
Cum n'auđi în lumea mare
Și cum n'a mai fostú din vécú;
Căci cânta de focú și-amanú
Celú mai mare căpitanú
Dintr'o vrejă**) de dovlécú.

Ér așa precum cântau
Și din arme rásunau,
Căci precum erau soldați
Erau strașnicú inarmați:
Ínsuși Dariu împératú
De cumva i-ar fi zăritú,
Cu-asa arme ce-aveau dênșii,
Rémânea pe locú trásnitú.
Toți aveau legatú la gitú
Câte-unú forfice-ascuțitú:
Pe vrájmași când l'ar vedé
Iute'n fórfice s'elú ia
Și s'elú taiá mărunțelú
Precum tai la pátrunjelú.

Aste arme erau însé
Pentru lupta de pe locú,
Pentru mare depártare
Mai aveau și puscú de socú.
Puscú de socú
Ce nu iau focú
Nici trosnescú
Și nici lovescú
Numai pusce se numescú.
Căci diceau ei:

„Socu-i socú,
„Este dreptú că nu ia tocú,
„Dér de-i pușcă ce mai vréi?
„Nu lovesce?... Tréba ei!“

Și-aveau încă toți și suliți
Lungí de-unú cotú, cu cođi
[de teiu

Și cu s'eu la fêrfuri unse
Ca să intre cu temeiú.
Ér cu sulița mai lesne
Să străpungá, să străbatá
Íși luase și ciocane
La nevoiá să le batá.

Așa strașnicú inarmați, toți voi-
[nicii, toți cântándú
Strábaturá vái și deluri și câmpii
[pe rëndú, pe rëndú,
Pân' ce-ajunserá într'o sérá un-
[deva prin depártare
De veđurá dintr'o datá albú ceva
[și latú și mare.

Ér din datá ce veđurá
Lucru-asa de albú și latú
Ce gândirá, ce cređurá
„Apá-i, apă! au și strigatu.
Și dicitendú că este apă, dintr'o
[datá toți s'oprirá
Și pe câmpú cu toți acolo peste
[nópte poposirá.
Se culcará toți acolo, toți ostașii
[josú de rëndú
Și-adormirá 'n fericire socotindú
[cu toți în gândú:

„Ce voinici mai suntemú! Uit'te!
„Đeu, Jidanii suntú voinici!
„Unde suntemú noi acuma,
„Unde suntemú noi aici!...
„Cine-arú fi cređutú vr'odatá
„Cá pe-aici o să venimú?!
„Am trecutú și Lembricú póte,
„Póte și de Rusalimú?!...
„Ce gândescú? De când totú
[mergemú
„E, he, hei!... La urma urmei
„Am ajunsú, socotú, acuma
„Toctmai pân' la códa lumei“.

Ér a doua di când diua și-arată
[cosița-i d'albá
Ce veđurá? — unú lanú de hrișcă,
[înfloritú cu flóre albá.
„Nu e apă, este hrișcă“ strigá
[toți de rëndú acum
Și pornescú cu toții éráși mai de-
[parte ér la drumú.

**) Vrejă=curpenú (piciorulú fruzei).

Totú se ducú, se ducú într'una
[pân' ce-odatá la'nșaratú
Ér zărescú ceva 'nainte, lungú,
[întinsú și albú și latú.
„Nu e apă nici acéstá
„Scimú noi, lasá c'am veđutú!
„Hai 'nainte făr' de grijá
„N'avemú vreme de pierdutú.
„Este hrișcă, hrișcă, hrișcă!“ strigá
[dênșii laolaltá
Când deodatá în jumétate óstea
[cade, bof, în baltá,
„Vai! Ghivalt, ghivaltú! E apă
„Nu e hrișcă! Pozna mare!...
Strigá, fugú și dau în laturí, cum
[apucá, fieșcecare.

Dupá multá socotélá, după ce
[s'au mai primblatú
Uđi la haine pân' la piele drumulu
[éráși au luatú.

„Hai să mergemú! Hai 'nainte!
„Ne-amú udatú puținú aici,
„Dér să mergemú, hai să mergem,
„Căci suntemú voinici, voinici!
Au plecatú. Dér, hopú, deodatá,
[cum treceau pe-o ezeturá
Dela móra de devale, étá-audú o
[lătrăturá.

— „N'auđi, bade? Latrá-unú căne
„Fugí degrabá! Mergí de-lú légá
Cá se temú voinicii noștri,
„Cá se teme óstea întregá!..

— „Décá-i căne, dice omulú,
„Las' să latre: de ce'lú am?
„Ș'apoi ce mai lătrăturá
„A făcutú și elú unú ham!

— „A făcutú unú ham veđi bine,
„Dér mai ce voesci să facá?!
„Și de ce să facá hamurú?!
„Đi-i mai bine, di-i să tacá.

— Apoi elú nu vré jupáne..

— „Décá nu, atunce noi
„Nu mai mergemú mai departe
„Noi ne'tórcemú ínapoi.
„Da, ne'tórcemú dicitú cu toții,
„Să tocmimú vr'o doi Romání
„Ca să mergá cu oștimea
„Și s'o apere de căni“.
„Revista nouă“.

Th. D. Speranță.

Din serile de érná.

Ghicíturi.

Cântá badea'n dorí de di
De rásuná toți câmpii.
(Ulns00000)

De tare — duce o casá'n spate,
De slabú ce e — o găiná-lú
bate.
(M000000)

Támáia dracului
Plácerea bárbatului.
(U000000)

Dela dare pân la mare
Totú scánduri de lápédare.
(N000000)

Durú în susú și durú în josú.
(U000000)

Amú unú calú, nici nu-i calú;
de vréu, unú satú duce'n spinare.
(C000000)

Cum nu-i lucru de miratú:
Pómá dulce'n lemnú uscatú?!

Când e calulú — calú și boulu
— bou?
(000000)

Când íst s'ingurá, cá de'stú mai
„And íst s'ingurá, cá de'stú mai
„And íst s'ingurá, cá de'stú mai

Ce-i mai tare decátú tótá tária?
(S000000)

Am unu calu orbu;
Cand apuca se fugu
Nu-i omu se-lu ajungu.

(Cantecul de la unu omu)

Cine nu se pote impaca nici-
odata cu tata seu?

(Cantecul de la unu omu)

Ola necuratului
In gura barbatului.

(Cantecul de la unu omu)

Audite in Betfia.

Koevari.

MULTE SI DE TOATE.

Ploua artificiala.

Din New-York se scrie: Omenii
escentrici sunt destui in America der
pe toti ii intrece profesorul Myers
din Utica (New-York.) Elu posede o
fabrica de balone, singura fabrica din
tote Statele-Unite. Toii inventatorii de
corabii sburatore, cari precum se soie,

O limba noua.

Unu oficeru din marina englesu
era ospe la unu mandarinu. S'au
servitu obicnutele bucate chinezesci;
ca bucatu de frunte era pe masu o
friptura mare, care sternea apetitul.

Profetulu Mohamed.

O cronicu arabu descrie astfeliu
persona profetulu Mohamed: Mohamed
era de statura mijlocie, avea umeri sdraveni,
unu peptu largu si era ososu; era
musculosu, fara se fia insu grasu.

Trageri la sorii.

Losuri de Bucuresci (20 Lei), 1 Au
gustu 1891. Serii: 47 82 138 146 173
207 250 473 530 629 680 706 734 859
867 938 993 1051 1086 1204 1267 1314
1333 1465 1575 1635 1649 1745 1765
1816 1980 1988 2168 2176 2217 2411
2421 2448 2500 2591 2622 2632 2660
2756 2779 2796 2823 2858 2931 3015
3034 3073 3096 3121 3337 3513 3522

tuturoru; der elu nu putea privi pe ni-
menea in fau si-si intorcea privirea dela
acela, cu care vorbia. Elu isi ingrijea
cu deosebire dinii, pe care adeseori fi
curafia cu o bucatu de lemn.

Piticoii din Africa.

Intr'o adunare a societatii geografice
franceze, invetatul Paul Crampel a facutu
unu interesantu raportu despre poporele
piticote numite Baiaga, cari locuiescu
in padurile bebrane din partile nordice
ale sinului Ogove si probabilu, ca suntu
de-aprope inrudite cu sementia Vam-

De regula piticoii acestia stau in
serviciulu sementiei M'fany ca venatori
si ca adunatori de ose de elefantu. La
lucrarea pamentului ei nu se pricepu si
totu la 4-5 zile isi schimbau locuintele.

Ei suntu bunu venatori; cu dardele
loru, cari au o lungime de 5 1/2 urme si
suntu ascutite de amendous partile, ei
ataca chiar si elefantulu. Inaltimea Ne-
griloru de M'fany este de 5 urme si 9
policari, ori si mai bine, pe cand a pi-
ticoiloru numiti baiaga e cam de 4
urme si 7 policari, cu tote acestea insu
ei suntu bine facuti si venajosi.

Colorea feii loru este bruneta-gal-
buiu, mai cu sema suntu caracteristice
sprincelele cele grose si imbinate si osele
obrajiloru, cari suntu forte esite. Gatul
le este scurtu, asa ca capulu le pare a
fi redimat, pe umeri, peptulu le este
latu, bratele tari, picioarele strimbe.
Peste totu paru a fi forte fricoasi. Femeile
isi impodobescu urechile cu bucati de le-
me ori de ose de elefantu.

Cei mai muli trasescu in grupe fa-
miliare, si femei casatorite putine ga-
sescu intre ei; cei mai de frunte au cate
2-3 femei. Tineralu, care se casetoresce
face parte din familia nevetei si numai
in acelu casu fi este ertatu ase reintorce
la familia lui si a-si parasi nevasta, deca
dela ea a avutu unu fecioru si deca a-
cestu fecioru a omoritu elu singuru unu
elefantu. In casulu acesta, tatalu se eli-
berazu si se reintorce la familia lui, er
fiulu remane in familia mamei, unde
tine locul tatane-seu. Cu alte semintii de
piticoii ei nu se casetorescu in veci. Chiar
deca se afla in numeru mai mare la olaltu,
ei nu ataca pe nimenea. Limba nu li-o
pricepe nimeni, chiar si cei din sementia
M'fany abia intelegu ceva din limba loru.

Sciri comerciale.

B.-Pesta, 14 Augustu. Cereale. Pe
piețele dinafaru pretutindenea a fostu
prețurile in urcare in septemana pre-
mergatore signalulu la acesta l'a datu
ucasulu rusescu prin care se opresce es-
portulu secarii. Cu deosebire ucasulu a-
cesta a produsu mare confusiune in Ger-
mania, carea cu secaru se aproviona
mai alesu din Rusia. In cate-va zile
s'a urcatu in germania cu 8 marc.

In B.-Pesta grauulu s'a negociatu
fortu viu. Misucarea de septemana a fostu
200,000 m. metr. — Seocara s'a urcatu
si ai forte tare. Misucarea cam 40,000
m. metr.

Pastiose. Negutu viu. Fasolea mare
7.50 fl., mazerea 8-9 fl., linte 8.50,
10 fl.

Table with 8 columns of numbers: 3670 3729 3814 3856 3897 4012 4237 4345 4413 4523 4666 4759 4764 4846 4864 4915 4937 4986 5012 5052 5076 5169 5173 5186 5278 5511 5535 5660 5685 5715 5748 5845 5919 5932 6035 6071 6185 6373 6465 6586 6725 6892 6949 7017 7069 7113 7267 7358 7424

Tergulu de rimatori din Steinbruch. La 17
Aug. n. starea rimatorilor a fostu de 148,505
capete, la 18 Augustu au intratu 1384 capete si
au esitu 1379 remanendu la 19 Aug. unu nu-
meru de 148510 capete. — Se notazu: marfa un-
gurescu veche, grea dela — pana la — cr. —
marfa ungurescu tinera grea dela 48 1/2 cr. pana la
49 — cr., de mijlocu dela 50 cr. pana la 50 1/2 cr
— usora dela 51 cr. pana la 52 cr. — Marfa
fernescu grea dela — pana la — cr. — de
mijlocu dela — cr. pana la — cr. usora dela
50 1/2 cr. pana la 51 1/2 cr. — Marfa de Romania
de Bakony grea dela — cr. pana la — cr. transi-
to mijlocu grea dela — cr. pana la — cr.
insu transito usora dela — cr. pana la — cr.
transito dto teposa grea dela — cr. pana la —
cr. transito mijlocu dela — cr. pana la — cr.
Marfa serbescu grea dela 49 1/2-50 cr. transi-
to, mijlocu grea dela 49 1/2-50 cr. transi-
to, usora dela 50-51 — cr. Porci ingrasati de unu
anu dela — cr. pana la — cr., ingrasati cu
cucuruzu dela — cr. pana la — cr., ingrasati
cu ghinda dela — cr. pana la — cr. Cantariti
la garu cu 4 1/2.

Calendarul septemanei. Table with columns: Cuportu, Sorele, Căleandaru Iulianu, Căleandaru Gregorian, Săptăm. Table with dates from July 11 to 17.

Bursa de marfuri din Budapesta dela 19 Aug. n. 1891

Table with columns: Sementu, Prețulu per 100 chilogr., delu pana. Lists various grain types and their prices.

Producte div. Socolu Cursulu

Table with columns: Sem. de trif., Luțerna ungar. francesu, Oleu de rap., etc. Lists various products and their prices.

Cursulu pleței Brașov.

Table with columns: Bancnote romanesce, Argintu romanescu, Napoleon-d'ori, etc. Lists exchange rates for various currencies.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Table with columns: Măsura sau greutatea, Calitatea, Valuta austriacă. Lists grain prices in Brașov.

Bursa din Bucuresci din 19 Aug.

Table with columns: Valori, % cum, 88 cum. Lists stock market data from Bucharest.

Cursulu losurilor private din 12 Aug.

Table with columns: Basilica, Creditu, Clary 40 fl. m. c., etc. Lists private lottery results.

Cursulu la bursa din Viena.

Table with columns: Renta de auru 4%, Renta de hartia 5%, etc. Lists stock market data from Vienna.

Schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 60 kr.
bis fl. 15.65 p. Meter—glatt und gemustert (ca. 240 versch. Qual. u. 2000 versch. Farben, Dessins etc.) versendet roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depôt **G. Henneberg** (K. und K. Hofliefer.), **Zürich**. Muster umgehend. Briefe kosten 10 fr. Porto.

De închiriată

suntă podurile fabricii de uleiuri din Blumena pentru depository de bucate începând de la 29 Septembrie 1891 încolo pe unulă seu mai mulți ani.

Informațiune mai de apröpe se dă în cancelaria subsemnatei Eforii, edificiulă gimnasială, Braşovă, subburbiulă Scheiu, Gröveri.

Eforia şcolilor centrale române ort. res.

Concursă.

Devenindă vacantă postulă de **invătătoră-adjunctă la şcolă comunală din Țințari**, comitatulă Făgăraşului (poşta ultimă Vlădeni), se escrie prin acăsta concursă.

Salarulă împreună cu acăstă postă, este în bani solvinđi în rate lunare din cassa alodială 150 fl. v. a., 6 orgii de lemne de focă și cuarțiră naturală.

Suplicele, instruate în sensulă legiloră şcolare esistente, se se înainteze la preşedintele scaunulă şcolastică **Ioană Ciolană** până în 16 Septembrie a. c. st. n.

Țințari, în 17 Augustă 1891.

Ioan Ciollan, Gr. D. Păltinean,
preşed. eforială inv. dirigită.

Turnătoră de feră și fabrică de maşini a lui SCHLICK
SOCIETATE PE ACȚII ÎN BUDAPESTA.

FABRICA ȘI BIROULĂ CENTRALĂ:
VI., Kűlső vác-út 1696/99,

BIROULĂ ÎN ORAȘĂ ȘI DEPOSITULĂ
VI., Podmaniczky-utca 14,

Recomandă escelentă construatele
Garnituri de treierată cu abură și cu vârtejă (Göpel),
precum și cu mai multe din cele mai mari premii distinselă
Pluguri patent. ale lui SCHLICK cu 2 și 3 brazde,

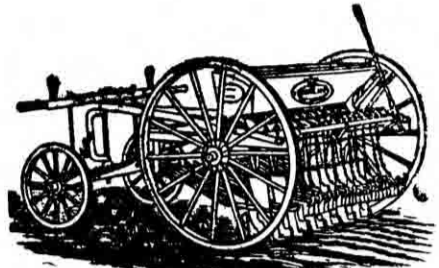

Pluguri Rayol patent.,
Pluguri-Rayol, Pluguri originale ale lui
Schlick și pluguri **Vidats** pentru o brazdă,
unelte pentru lucrarea pământului, grape și
spărgători de bulgări.

594,24-20

Maşini de semănată în rânduri „HALADAS”, patentate ale lui Schlick.

Mai departe s'afă în depository mori pentru curățitulă cerealeloră (sistemă Baker și Vidats), maşini pentru prepararea nutrețului, batöze de porumb (cucuruză), mori pentru uruită, mori de uruială cu putere de abură „Hungaria” patent. lui Jokáy, mori de măcinată și instalațiuni pentru mori de ulei.

Maşini originale americane de secerată și legată snopii, maşini de cosită erva, căi ferate pentru câmpă etc.

Prețurile cele mai eftine. — Condițiuni favorabile pentru plată.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

Viena 1873. Medalia pentru merită. Budapesta 1885. Dipl. de onöre. Esseg 1889. Dipl. de onöre. N.-Palanka 1887. Med. de anră. Dipl. de onöre Londra 1878.

Ioşifă Csik

c. și r. escl. priv.

Prima fabrică de Syrmier Portland-Cement și vară-hydraulic în BEOCSIN.

Biroulă-Centrală și depository: **Budapesta, V., Rudolfsquai 8**, recomandă onor. d-ni didari și arhitecți, întreprinderiloră de construcțiuni, proprietariloră, comiteteloră rurale și bisericesci, precum și onor. publică doritoră de-a clădi, proprielă sale fabricate în

Portland-Cement și vară hydraulică,

cară se lifereză totdeuna în calitate escelentă. — Prețuri curente și informațiuni se trimiță la cerere punctuală.

Parisă 1876 med. de bronz. Keeskemét 1872 med. de argint. Nensatz 1875 med. de aură. Szeged 1878 med. p. merită. Triestă 1883 med. de aură

Avisă.

În Braşovă, Strada Prundă No. 3, față în față cu gimnasiulă românescă, se primescă **STUDENȚII ÎN CUARTIR.**

Manu.

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FUNDATĂ ÎN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREȘIANU

BRAȘOVU, PIAȚA MARE No. 22.

Acăstă stabilimentă este provăduță cu cele mai nouă mijlöce tehnice și asortată cu totă felulă de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în pozițiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE
STATUTE.
FOI PERIODICE.
IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AURĂ, ARGINTĂ ȘI COLORI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
PENTRU TÖTE SPECILE DE SERVICIURI.
TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.
COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.
BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.
BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.
BILETE DE ÎNMORMENTARI.

Comandele eventuale se primescă în biuroulă tipografiei, Braşovă, piața mare Nr. 22, etagiulă I, cătră stradă. Comandele din afară rugămă a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Braşovă.